

Der er sideplader på denne udgave. Det primære formål med sidepladerne (ikke sidelåse) er at få plads til dekoration. Det lykkes næsten altid meget flot for Guerini. Her egeløv i klassisk mønster.

Cæsar Guerini Maxum

Hvis finish og elegance betyder meget for dig, er italienske Guerini værd at kigge nærmere på. Håndlavede graveringer er med i prisen.

Tekst og foto: Thorkild Ellerbæk

VÅBEN: Mens navne som Beretta, Browning og Miruko har været kendt af de fleste i mange år, er navnet Cæsar Guerini stadig nyt for mange. Mærket har ellers været på markedet herhjemme i efterhånden mange år, men det tager tid at blive kendt, når det drejer sig om våben. Danske jægere er generelt konservative og vælger for det meste det kendte og prøvede.

Jeg vil i dag uden tøven placere Guerini i samme liga som de førnævnte, hvad angår kvalitet. Det har tiden vist. På en anden front, nemlig udseende og finish, overgår Guerini de fleste udgaver af de andre, når vi taler samme prisklasse.

Fra første dag har det været ejeren, Giorgio Guerinis, mål at forene kvalitet og finish til en høj standard. Og

der er bred enighed om, at geværene fra fabrikken i Marcena nord for Gardone Val Trompia i Brescia hæver sig over de fleste, når der er tale om finish og udseende.

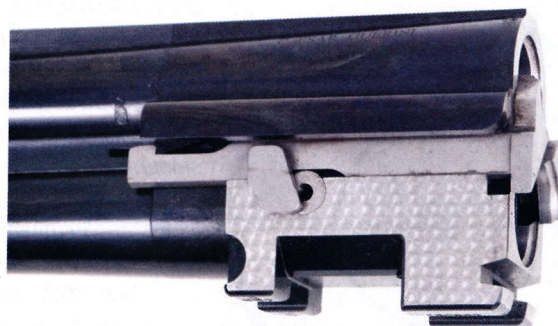
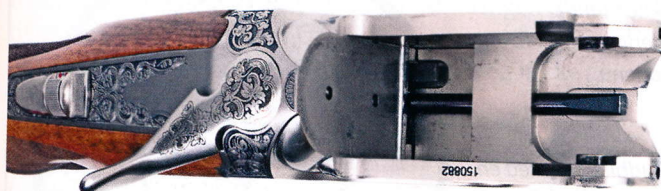
Cæsar Guerini er i sin forholdsvis korte levetid blevet et navn man skal lægge mærke til. En stor del af produktionen går – naturligvis – til eksport, og specielt USA og England har taget godt imod produkterne. Danmark er også et af de gode markeder, og det gælder både jagt- og sportingsmodellerne.

På en lang række punkter lægger Guerinis over/undere sig på linje med de fleste andre italienske producenter. Der er jo i bund og grund ikke noget stort behov for at opfinde den dybe tallerken (læs: over/under) endnu en

gang. For de meste er det mindre justeringer hist og her, ændringer i ejektorer eller design, som udgør de store nyheder.

Siden firmaet for alvor kom i gang for omkring 18 år siden, har der alligevel været lagt vægt på udvikling og fornyelse. Noget af det, som er kommet ud af det, kan man godt kalde for mere smart end effektivt, men der er et par enkelte nyskabelser, som springer i øjnene, nemlig den udskiftelige låseblok i bunden af låsen. Den giver de så en million skud-garanti på, og vi venter stadig på at se, om garantien skal i brug.

En anden nyhed, som kommer i år, er justering af forskæftet så åbning og lukning af geværet kan justeres efter ejerens ønske. Et helt nyt gevær kan

Inde i låsen er konstruktionen simpel og som de fleste andre. Bemærk, at ophængene til løbet kan udskiftes meget let. Ikke, at det er noget der sker ofte på våben i dag, men der kommer slid og så er det en billig reparation.

Igen er der lige poleret fine rosetmønstre på siderne af løbsbunden. Der er dobbelt lukkeknaster og som det ses et forenklet ejektor-system.

ofte været meget stramt, og det kan man med den nye justerskrue i forskæftet løsne lidt og siden stramme op, når geværet er skudt ind.

Stort udvalg af modeller

Guerinis program i Danmark er ganske omfattende fra forholdsvis dyre geværer ned til geværer i prisklassen omkring 10-15.000 kroner. Men i de fleste tilfælde skal man op over 20.000 kroner for at få en Guerini.

Testgeværet i denne måned er en Guerini Maxum med sideplader, og det sætter prisen til ca. 30.000 kroner. Som de fleste andre i serien fås den i både en jagtudgave og en sporting. Jeg valgte en sporting i kaliber 20/70 til denne test. Jeg kender en del af udgaverne og ved, at de som hovedregel alle er i god kvalitet, uanset om det er sportere eller jagt. Og da kaliber 20 er et valg, som mange interesserer sig for, og mange også har i skabet, blev det en elegant 20'er. Selvom jeg godt ved, at netop dette kaliber er et

sjældent førstevalg til sportsskydning.

Lad os lige få det på plads først: Kig på de to skudbilleder fra testen, hvor der er skudt med 20'eren og med en tilsvarende model i kaliber 12. Der skal virkelig tælles efter for at se forskel i dækningen på skiven på 25 meters afstand og 1/2 choke. Der er skudt med samme hagltype: Eley Bismuth haglstørrelse 4 og med nøjagtig lige mange hagl i hver patron (70 mm).

Så hvad angår skudbilledet og dækning, er der ingen forskel på kaliber 12 og 20. Min egen erfaring med kaliber 20 er, at de dræber lige så effektivt på normale skudafstande. I dette tilfælde kommer haglene ud med 415 m/s i kal. 20 og 430 m/s i kal. 12. Altså heller ikke megen forskel.

Så er der rekyl, hvor man ofte hører, at kaliber 20 giver mere rekyle. Det var ikke mærkbart her. Vægten på geværet er 3,75 kilo (samme som i kal. 12), hvilket også er med til at regulere rekyl i positiv retning.

Så en række fordomme omkring ka-

liber 20 – specielt til sportsskydning – synes at være, ja, fordomme.

En ægte – lidt tung – 20'er

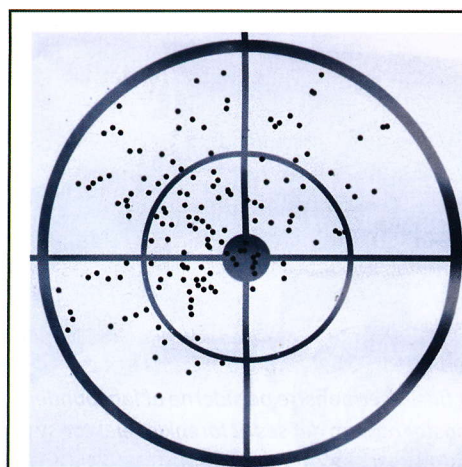
Denne Maxum Sporting er helt igen nem skaleret ned til det mindre kaliber. Det gør de fleste producenter i dag, mens det tidligere ikke var ualmindeligt, at en 20'er var en 12'er, bare med mindre løb. Derfor var disse geværer ikke specielt kønne og gav heller ikke glæden ved det mere elegante, slanke look og lettere håndtering, som skal kendetegne en 20'er.

Førstehåndsindtrykket er naturligvis det, man ser: et flot gevær med en flot finish. Det vender jeg tilbage til. Men det vigtigste er fornemmelsen, når man tager geværet fra hylden og skuldrer det: Føles det godt og er balancen i orden? Her er der tale om et gevær, som virker meget afbalanceret og ergonomisk passende. God fornemmelse i skæftet og et godt pistolgreb med behagelige netskæringer.

Igen og igen er det balancen, der af-

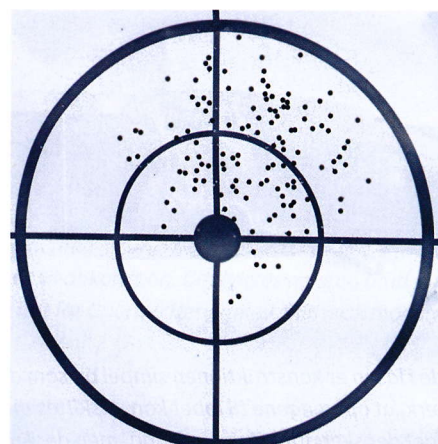

Der er ikke den store forskel i udseendet fra sporting udgaven (øverst) til jagt udgaven.

Der er ikke noget i vejen med haglfordelingen på 25 meter med 1/2 choke i kaliber 20. Der er ikke mange smuttere på dette skudbillede; Andelen af 168 hagl i patronen sidder, hvor de skal.

Sammenlign skudbilledet med en Maxum i kaliber 12. Her der også samling på en væsentlig del af de 170 hagl i patronen. Samme afstand, samme choke. Når skuddet sidder lidt højt, er det min skyld. Dette gevær passede ikke helt til mig på dagen.

gør et geværs kvalitet og påvirkning på vores skydning. Næstunge, metalagtige geværer kræver for meget af skytten. Der skal virkelig trækkes igennem foranholdet. Et alt for let gevær selv i nogenlunde balance kræver, at skydningen skal være meget kontrolleret, og man skal holde igen på foranholdet.

På skydebanen blev min fornemmelse for god balance bekræftet. Jeg skyder normalt med en kaliber 12 over/under på trapbanen, og jeg skal trods rimelig god tilpasning fokusere meget for at knuse duerne. Til min overraskelse var denne Maxum meget nem og ubesværet at skyde med. Dens

76 centimeter lange løb passer fint til geværets vægt og balance, og jeg havde virkelig gode oplevelser med de mange duer, jeg gjorde til orange pulver.

En ting, som de fleste er enige om, er, at vælger man en kaliber 20, skal løbene være lange. Den engelske instruktør Mike Yardley er en af dem, der mener, at en løbslængde på 81 centimeter er nærmest nødvendig ved de mindre kalibre. Min egen erfaring med en 20'er bekræfter Yardleys påstand. Jeg har haft en kortløbet over/under, som jeg aldrig blev fortrolig med. Den var svær at skyde med.

En virkelig irriterende ting på testgeværet er den halvbløde gummibagkappe. Den har en overflade, som – uanset om geværet passer i længden – hænger fast i tøjet. Når jeg ser den øvrige finish på geværet, forstår jeg ikke, at der er sat den slags bagkappe på. Hellere slet ingen kappe, men blot almindelig afslutning. Nu skal den nye ejer selv finde en overflade-behandling til bagkappen, som gør, at den ikke hænger i tøjet. Mit valg ville være en fast bagkappe, da effekten af en gummibagkappe heller ikke er noget at snakke om.

Teknisk er den som nævnt opbygget som de fleste moderne over/undere. Denne udgave er med manuel sikring

Mønsteret er det Anders Kronborg kalder en slags futuristisk acanthus-scroll. Hovedlinjerne er lavet med laser, og de små skyggelinjer og detaljer er efterfølgende lavet med håndstikler. De får overfladen til at virke dybere og tredimensionel, og er med til at give liv.

Et tilsvarende håndgraveret våben i denne kvalitet vil koste langt mere. Alene graveringerne kan løbe op i samme beløb, som hele dette gevær koster.

Når Guerini skriver "Hand Engraved", er det rigtigt. Først en "grov" lasergraving, men derefter mange timers håndarbejde, inden geværet forlader fabrikken i Norditalien.

og lo
get b
træk
tilba
uden
et, s

Me

Der
nisk
tilsy
kurn
han
uden
end
bavs
gum

M
– al
virk
let o
udfr

Hy
når
delle
sm
det t

Guer
lide,
frem
juste

Lase
er fle
en. S

og løbsvælger i sikringsknappen. Den har fra hylden et meget behageligt aftræk, nærmest som en veljusteret riffel. Aftrækket kan justeres både i tryk og i placeringen (frem og tilbage på en lille skinne). Det hele hænger godt sammen, uden at man skal bruge kræfter for at åbne og lukke geværet, selvom det er helt nyt.

Meget flot finish

Der er ingen tvivl om, at mange falder for Guerinis flotte finish. Skæftet træet er på de fleste modeller i en grade, som tilsyneladende ligger et godt stykke over de nærmeste konkurrenter. Skæftet står flot, blankt med en veludført oliebehandling, og netskæringerne er lige nøjagtig skarpe nok uden at genere. Der er brugt mere tid på skæftearbejdet, end vi er vant til at se. Tilpasningen af træ til metal er forbausende ensartet hele vejen rundt. Jagtmodellen har ikke gummibagkappe, men en tilpasset trækappe.

Materialet i låsekonstruktionen er det såkaldte Invisalloy – altså aluminium i fabrikkens egen legering. Lyst uden at virke sølvagtigt, og de fleste indvendige dele er efterbehandlet og pudset af. Ingen grater eller spor efter maskinernes udfræsninger. De to ophæng til løbssættet er udskiftelige.

Hvis man er til graveringer, er Guerini i en klasse for sig, når vi snakker om maskinfremstillede våben. Ikke alle modeller er håndgraverede som denne, men generelt er udsmykningen flot. Når Guerini kalder det håndgraveret, er det faktisk ikke helt sandt. Det er i dag kun de allerdyreste

våben, som er 100 procent håndgraverede. Selv de dyreste kommer igennem en form for lasergraving, og det er også tilfældet her.

100 procent håndgraverede våben er meget dyre. Det er ofte de helt dyre engelske, italienske eller tyske geværer, som er håndgraverede. Eksempelvis vil prisen på et engelsk gevær til måske 800.000 kroner nemt kunne stige med 25-30 procent, hvis man bestiller en engelsk eller italiensk mestergraving efter egne ønsker.

Men som den danske gravør Anders Kronborg bemærker, så er lasergravingen udført meget fornemt, og så er der ellers brugt en del timer med håndværktøjet. Det er helt sikkert, at skal man i dag have en Beretta eller en Browning med graveringer i denne kvalitet, skal der lægges mindst 20.000 kroner oveni prisen, som vejledende er 30.995 kroner.

Jeg har haft de fleste af Guerinis modeller i hænderne hen over årene, og uanset prisklassen er den tekniske kvalitet i orden (som på langt de fleste våben, vi køber i dag), og oven i dette får man så et smukt, velbygget våben, som man kan glæde sig over, når man går med det eller står på post. Om det kan ramme, er i sidste ende ikke geværet, men manden/kvinden, der trykker på aftrækkeren, som afgør.

Stort set er graveringerne meget flotte. Nogle af dem er dog efter min smag lige voldsomme nok, især når der kommer fugle flyvende eller lignende. Den klassiske scroll-graving, som vi ser på dette gevær, er pæneste efter min smag. thorkild@ellerbaek.eu

Guerini er næsten altid uden "guld-aftrækkere". Det kan jeg godt lide, og jeg har aldrig helt forstået, hvorfor aftrækkerne skal stikke frem i noget alle ved ikke har med guld overhovedet at gøre. Enkel justering af aftrækkerlængden.

Lasermaskinerne er ikke så gode til konvekse/konkave flader, så de er flere steder efterladt blanke, som f.eks. på "skuldrene" her på låsen. Skulle der graves her, vil det kræve håndarbejde.

Gravør og bøsse-maker Anders Kronborg, kronborggraving.dk, mener:

Maxum er en lav o/u med god balance, hvor man får meget til øjet for pengene. Jeg synes, der er en fin ergonomi i hele geværet. Det er, hvad jeg vil kalde en rigtig 20'er. Teknisk holder man sig til det simple uden alt for mange smarte dele, som lettere kan gå i stykker.

Ved første øjekast er der tale om et eksklusivt udsmykket våben med fuld knald på gravingen og skæftet træet. Geværet er i typisk italiensk stil.

Man skal også kigge nærmere efter for at se bl.a. de små passningsdetaljer, der mangler på dette maskinfremstillede våben.

Et tilsvarende håndgraveret våben vil koste langt mere, end det her er tilfældet.

Den dybe og meget markante reliefgraving er altid den absolut mest tidskrævende og kostbare at lave i hånden. Derfor er den lavet med laser her. Som den ses på dette gevær, ville gravingen alene i arbejds-løn overstige prisen på hele dette våben.

Den sorte baggrund er fjernet, og hovedlinjerne er skåret med laser. Og det er maskin-/lasergraving i den pæneste ende.

Der er efter min vurdering brugt cirka to ugers regulært håndarbejde med håndstikler, og det må jeg sige flytter hele våbnet i den rigtige retning.

Testgeværet udlånt af Jagthuset Kr. O. Skov, Bording.